

[Wilhelm]

Hvem er det, det her forslag kommer til at gavne? Ja, det er jo meget klart, når man ser på kriterierne: der skal være en væsentlig økonomisk interesse, før man kan få forhåndsbesked. Det er jo ikke de almindelige skatteborgere. Det fremgår også, når man ser på, hvad det er for skattelove, der er omfattet af det her: særlig indkomstskat, kulbrinteskot – minsandten – selskabsskat i almindelighed, formueskat, pensionsskat. Det er ikke de almindelige skatteborgere. Det er ikke den pensionist, der står og ikke rigtig ved, hvor længe en eller anden biindtægt eller et eller andet i forbindelse med ægtefællens dødsfald, som fortsætter, må fortsætte, før man lige pludselig bliver afkrævet tilbagebetaling 5 år efter. Det er ikke dem, der nyder gavn af det her efter de kriterier, der er opstillet i lovforslaget. Hvem er det, der ikke gør det? Det fremgår også klart af afgiften. Det vil typisk ikke være mennesker med mindre sager, der kan komme og betale en afgift på mellem 500 og 2.000 kr. for at få at vide, hvordan de rent skatteretligt er stillet. Til gengæld er det en svir at få skattevæsenets hjælp til at finde smuthuller for DUC for et sølle gebyr på maksimalt 2.000 kr. Det kan virkelig blive en serviceydelse til nye konstruktioner, hvis man får lukket fondsfiduserne, til nye konstruktioner, hvis man får lukket nogle af de andre ting, som de har udviklet.

Det er klart, hvem der kan købe den besked, og hvem der er interesseret i at købe den besked. Derimod er det ikke rigtig klart, om vi andre også må købe den besked. Jeg vil godt spørge direkte. Så vidt jeg kan se, fremgår det indirekte af bemærkningerne, at det kan vi ikke. Men vi har f.eks. en interesse i at finde hullerne i kulbrinteskattelovgivningen. Nu er den direkte nævnt i forslaget. Er det kun Kristian Mogensen og DUC osv., der må spørge om og få bindende forhåndsbesked om, hvordan kulbrinteskatteloven i tænkte, konkrete situationer skal fungere, eller er det også os andre, der har megen skepsis over for huller i den lovgivning?

Vi har som bekendt en tradition for at interessere os for olieselskabernes skattebetaling. Er det tilladt VS eller dets skatteudvalg at komme og sige, at vi mener, det er en væsentlig økonomisk interesse – måske ikke for os direkte, men for samfundet – at få en forhåndsbesked om de og de sider af kulbrinte-

skatteloven? Hvad vi vel at mærke ikke kunne få, dengang den lov blev vedtaget herinde, hvor vi ustandselig fik det svar på de kritiske spørgsmål, at det kunne man egentlig først se, når det blev praktisk politik, og når skattevæsenet skulle til at tage stilling i konkrete sager. Har vi også ret til at købe os til sådan en forhåndsbesked, som DUC efter dette forslag har ret til?

Jeg synes, der er andre væsentlige problemer med det her. Hvad får det af retlige konsekvenser, at store selskaber nu har haft muligheden for at købe sig til en bindende forhåndsbesked og så måske ikke gøre det? Kan de så stadig væk komme og erklære god tro over for ting, som skattevæsenet bagefter siger er ulovlige, således at de så at sige er straffri, fordi de har været i god tro? Jeg mener, det må have nogle konsekvenser, at man nu har åbnet for en bindende forhåndsbesked og altså givet dem mulighederne for at undersøge på forhånd, om tingene var tilladt.

Jeg vil sige til sidst, at jeg synes, det er et ufravigeligt krav i forbindelse med en sådan ordning, at alle interesserede og ikke kun de direkte økonomisk berørte har mulighed for at købe disse forhåndsbeskeder, og at forhåndsbeskederne bliver offentliggjort, så vi har mulighed for at se det, hvis ligningsrådet f.eks. har påvist nogle huller i forbindelse med kulbrinteskatten. Vi andre må have mulighed for at se, at her er nogle ting, som DUC er ude på, og som de har fået medhold i, men som vi da kan nå at stoppe endnu ved at ændre lovgivningen, hvis vi ved, hvad ligningsrådet har svaret. Vi har ikke skygge af chance for at sejle op imod det, hvis det kun skal være tilgængeligt for DUC og ikke for offentligheden, hvad ligningsrådet har svaret.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Wilhelm har sikkert ret i den iagttagelse, at ministerens lovforslag stort set ikke vil have praktisk betydning for andet end, skal vi sige Danmarks 7.000 største virksomheder. For det første er der nu også rimelig grund til, at disse 7.000 skal nyde retssikkerhed, og for det andet er det jo 7.000 virksomheder, der i allerhøjeste grad har central betydning for samfundet. Det kan simpelt hen være liv eller død for tusinder af arbejdspladser, at man har fået en bindende for-